

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119212523
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1119212523.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovič, v právnej veci žalobcu: Za dverami s. r. o., Jarabinková 6A, 821 09 Bratislava, IČO: 48 258 784, zast. JUDr. Eva Krištofiaková, Zelená 11, 900 45 Malinovo, IČO: 44 495 145, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., Digital Park I, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 31 383 408, zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 3.100,02 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 40Cb/121/2019-220 zo dňa 27.07.2021, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 40Cb/121/2019-220 zo dňa 27.07.2021 v odvolaní napadnutej časti II. a III. výroku potvrdzuje.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) prvým výrokom zastavil konanie v časti istiny 155 EUR a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 155 EUR od 05.10.2016 do zaplatenia. Druhým výrokom zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 2.945,02 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.945,02 EUR od 05.10.2016 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 EUR. Tretím výrokom priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 132 ods. 1, § 191, § 215 ods. 1 a 2, § 218 ods. 1, § 144 ods. 1 a 2, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, (ďalej len „CSP“), § 517 ods. 2, § 788 ods. 1 a 3, § 797 ods. 3, § 799 ods. 1 až 3, § 806 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 5 ods. 1 písm. q) VPP, § 369c zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 26.08.2019 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 2.833,27 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.833,27 EUR od 05.10.2016 do zaplatenia, paušálnej náhrady spojenej s uplatnením pohľadávky vo výške 40 EUR, náhrady nákladov za znalecké dokazovanie a náhrady trov konania, na tom skutkovo základe, že žalobca a žalovaný mali uzavreté poistenie č. 610/274988-8 pre prípad havárie, krádeže a živelnej udalosti na motorovom vozidle ŠKODA SUPERB, EČV: B.. Dňa 03.09.2016 na parkovisku pred supermarketom na B. ulici medzi 13:00 a 13:30 hod došlo k odcudzeniu zabudovaného rádia s navigáciou zn. Columbus z motorového vozidla. Konateľka žalobcu oznámila krádež na OO PZ Ružinov - východ Bratislava II. OR PZ Bratislava II uznesením zo

dňa 14.10.2016 ČVS: ORP-1382/2-VYS-B2-2016 začal trestné stíhanie na neznámeho páchatel'a a dňa 22.03.2017 bolo konanie prerušené. Žalobca oznámil poistnú udalosť dňa 05.09.2016. Žalovaný vozidlo obhliadol, dal žalobcovi zápis o poškodení vozidla. Žalovaný dňa 19.09.2016 oznámil žalobcovi, že nebolo možné jednoznačne preukázať spôsob vniknutia do motorového vozidla, nakoľko vozidlo nevykazuje žiadne stopy násilného alebo neoprávneného vniknutia cudzej osoby a z daného dôvodu odmietol plniť. Žalovaný dňa 14.06.2017 zaslal žalobcovi opakovane zamietavé stanovisko vo veci plnenia, z dôvodu, že žalobca nepreukázal narušenie zabezpečovacích zariadení vozidla.

3. Nakoľko žalobca vzal časť žalovanej istiny vo výške 155 EUR a prislúchajúceho príslušenstva späť, súd v prvom výroku, vzhľadom na návrh žalobcu, konanie v tejto časti zastavil. Keďže žalobca zobral svoju žalobu čiastočne späť ešte pred otvorením prvého pojednávania, súd nezisťoval súhlas žalovaného, nakoľko jeho nesúhlas by bol v zmysle § 146 CSP neúčinný.

4. Súd ustálil skutkový stav tak, že žalobca si v konaní uplatňuje nárok na poistné plnenie. Súd dospel k záveru, že žalovaný ako poisťovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal skutočnosti, zakladajúce odmietnutie poskytnutia poistného plnenia, pokiaľ ide o nepreukázané narušenie predpísaných zabezpečovacích zariadení. Žalovaný v konaní nepreukázal, že žalobca vozidlo nezabezpečil. Žalobca tvrdil, že vozidlo zanechal uzamknuté. Súd dospel k záveru, že dôkazná povinnosť preukázania skutočnosti, že tak tomu nebolo, a že žalobca porušil nejakú svoju povinnosť, resp. existenciu výluky, je povinný preukázať žalovaný a v tomto konaní sa tak nestalo.

5. Súd neprisvedčil obrane žalovaného, že udalosť nie je krytá poistným plnením z dôvodu, že nebolo preukázané vlámanie, a to s poukazom na absenciu preukázania pojmového znaku vlámanie v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok. Okolnosti skutku (podľa žalovaného) vylučujú nárok na poistné plnenie aj podľa čl. 5 ods. 1 písm. q) VPP. Medzi stranami nebola sporná samotná skutočnosť, že do motorového vozidla sa dá vniknúť aj za použitia technického zariadenia bez mechanického poškodenia zabezpečovacieho zariadenia. Uvedenú skutočnosť žalobca preukazoval aj predloženým znaleckým posudkom. Samotný spôsob vniknutia do vozidla zistený nebol. Zo škodovej udalosti existuje obrazový záznam. Vykonanie dôkazu - obrazového záznamu súd zamietol z dôvodu nevhodnosti, nakoľko so skutočnosťami vyplývajúcimi z obrazového záznamu sa už vysporiadal aj orgán činný v trestnom konaní, ktorý v uznesení o prerušení trestného konania konštatoval (č.l. 14), že z kamerového záznamu bolo zistené, že neznámi páchatelia vošli na parkovisko za vozidlom poškodené a jeden z nich posádku poškodeného vozidla nasledoval do predajne supermarketu a druhý z páchatel'ov sa priblížil k vozidlu, otvoril ho a sadol si dovnútra so športovou taškou. Po chvíli z vozidla vyšiel a páchatelia odišli, jeden vozidlom a druhý pešo. Medzi stranami nebolo ani sporné, že do vozidla vnikli neznámi páchatelia. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že nejde o vlámanie, lebo sa tak nestalo prostredníctvom nástroja, ktorý na to bežne nie je určený, súd prvej inštancie zastáva názor, že je povinný takúto skutočnosť aj preukázať. Poškodenému, ktorý zanechá zabezpečené vozidlo (súd konštatoval, že opak preukázaný v konaní nebol), nemôže ísť na ťarchu skutočnosť, že sa samotný spôsob vniknutia do vozidla preukázať nepodarilo, za konštatovania a nespornej skutočnosti, že také vniknutie do vozidla technickým zariadením možné reálne je. Súd teda dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal skutočnosti oprávňujúce odmietnutie poskytnutia poistného plnenia, resp. existenciu výluky a žalobcovi tak patrí nárok na poistné plnenie vo výške nákladov účelne vynaložených na obstaranie náhradných dielov. (bod 11 čl. 8 Všeobecných poistných podmienok) (č.l. 43) za zohľadnenia dohodnutej 5 % spoluúčasti.

6. Medzi stranami bola sporná aj výška škody. Žalobca najprv požadoval istinu 2.983,27 EUR, ktorú preukazoval predloženou kalkuláciou (č.l. 17-20). Následne žalobca rozšíril žalobný návrh v nadväznosti na predložený znalecký posudok (č.l. 69) znalca Ing. Antona Rozbora, ktorý v posudku vyčíslil hodnotu odcudzeného predmetu na sumu 3.100,02 EUR ako jej predajnú cenu. Súčasťou znaleckého posudku bola znalecká doložka v súlade s ustanovením § 209 CSP. Súd dospel k záveru, že žalobca v konaní predloženým znaleckým posudkom dostatočne preukázal výšku škody, ako nákladov na obstaranie predmetného autorádia, ako náhradného dielu. Pokiaľ žalovaný uvedenú skutočnosť sporoval, bolo jeho povinnosťou v konaní preukázať túto skutočnosť, a teda preukázať odlišnú výšku účelne vynaložených nákladov. Žalovaný však v konaní predmetné dôkazné bremeno neunesol a súdu nepredložil iný dôkaz o sporovanej výške.

7. Žalovaný sporoval aj skutočnosť, že výška nákladov na obstaranie danej veci je vrátane DPH a žalobca ako platca DPH nemá nárok na jej úhradu. Poistné plnenie je nutné poskytnúť bez predmetnej

DPH. Žalobca v konaní preukázal, predloženým rozhodnutím správcu dane, že v čase rozhodovania súdu už platiteľom DPH nie je, táto skutočnosť ani sporná nebola, súd teda dospel k záveru, že poistné plnenie je nutné poskytnúť vrátane DPH.

8. Medzi stranami bol tiež sporný nárok žalobcu na vyčíslené trovy konania v hodnote 400 EUR ako nákladov znaleckého dokazovania. Vzhľadom na to, že predmetný nárok je súčasťou rozhodnutia súdu o nároku na náhradu trov konania, súd sa samostatne predmetnou výškou trov nezaoberal, nakoľko rozhodnutie o výške trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP bude predmetom rozhodovania vyššieho súdneho úradníka po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí.

9. Spolu s istinou si žalobca uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne z uplatnenej istiny, od 05.10.2016 do zaplatenia.

10. Podľa oznámenia žalovaného, čo nebolo medzi stranami sporné, žalovaný ukončil vyšetrenie poistnej udalosti dňa 19.09.2016. Poistné plnenie teda malo byť splatné do 15 dní od jeho ukončenia. Žalobcom uplatnený úrok od 05.10.2016 je teda podľa súdu oprávnený a súd ho žalobcovi priznal v celom rozsahu. Žalobcom uplatnená výška bola v súlade so zákonným nárokom podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Žalovaný poukázal na rozhodnutie - uznesenie III ÚS 596/2017. Súd sa v nadväznosti na uvedené priklonil k rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR napr. 4Cdo/166/2007 podľa ktorého "... Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, osobitne upravenou Občianskym súdnym poriadkom, v ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Nemožno ho preto považovať za akési „pokračovanie vyšetrovania“ vykonávaného poistiteľom za účelom zistenia vzniku, príčin poistnej udalosti a rozsahu poistného plnenia. Je vecou poistiteľa, akým spôsobom vyšetrovanie vykoná a k akým záverom po jeho skončení dospeje..."

V nadväznosti na uvedené mal súd za to, že samotné odmietnutie plniť zo strany poisťovne nezbavuje žalobcu ako poistníka nároku na predmetný úrok z omeškania.

11. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalobca plný úspech vo veci po čiastočnom späťvzátí, priznal mu súd nárok na náhradu trov v rozsahu 90 % ako rozdiel medzi úspechom vo výške 95 % žalovanej istiny a zavinenia za zastavenie konania vo výške 5 %, nakoľko predmetné zavinenie pričítal súd na vrub žalobcu, keďže mal za to, že v predmetnej časti nebola podaná žaloba dôvodne.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že odvolanie podáva proti výroku II. a III. rozsudku, z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

Poukázal na čl. 1 ods. 1 VPP-Kasko a I. časť (výklad pojmov pre účely poistenia) ods. 5 VPP-Kasko. Medzi stranami bolo už pri likvidácii poistnej udalosti sporné, akým spôsobom došlo k odcudzeniu autorádia s navigačnou jednotkou z poisteného motorového vozidla. Pre zistenie toho, či je nárok žalobcu na vyplatenie poistného plnenia oprávnený, bolo rozhodujúce zistenie ako páchatel' vnikol do vozidla. Žalovaný uzavrel, že zo spisového materiálu, ktorý obsahoval aj kamerové záznamy z miesta škodovej udalosti, nebolo možné objektívne zistiť jej priebeh. Žalobca s touto konklúziou nesúhlasil, no vtedy a ani v tomto konaní nepredložil také dôkazné prostriedky, ktoré by preukázali ním tvrdený priebeh škodovej udalosti (výpočet vykonaných dôkazov je obsiahnutý v ods. 9 napadnutého rozsudku). Napriek zjavnej dôkaznej núdzi na strane žalobcu súd bez ďalšieho konštatoval, že ku škodovej udalosti došlo tak, ako popísal žalobca. Pritom sám uviedol, že „samotný spôsob vniknutia do vozidla zistený nebol.“ Aj keď súd nemal preukázané, či došlo k poistnej udalosti, ad absurdum vyhovel žalobe v celom rozsahu. Vychádzal pritom z toho, že žalovaný nepreukázal iný spôsob vniknutia do vozidla od toho, ktorý vo svojej žalobe uviedol žalobca. Preto bolo, podľa názoru súdu, nutné túto skutkovú situáciu vyhodnotiť v prospech žalobcu, hoci dôvodnosť uplatneného nároku nepreukázal. V konaní o vyplatenie poistného plnenia je prvoradou povinnosťou žalobcu preukázať, že došlo k poistnej udalosti, a to objektívnymi dôkaznými prostriedkami. Tento záver je ustálený v judikatúre súdov a rovnako aj v odbornej literatúre, pričom odvolateľ poukázal na rozsudok NS ČR zo dňa 17.1.1929 sp. zn. Rv I 592/28, uznesenie NS ČR zo dňa 23.1.2006 sp. zn. 32 Odo 1260/2004, rozsudok NS ČR zo dňa 22.2.2001 sp. zn. 25 Cdo 812/1999, literatúru: FEKETE, I.: Občiansky zákonník. 4. zväzok (Závazkové právo - zmluvy). Veľký Komentár. EUROKÓDEX 2015, s. 747; KRAJČO, J.: Občiansky zákonník pre prax (komentár). Judikatúra NS SR,

NS ČR, ESD, ESLP. III. zväzok (§ 588 - § 880); EUROUNION, Bratislava 2015, s. 3444, LAVICKÝ, P.: Důkazní břemeno v civilním řízení soudním. Leges, Praha 2017, s. 144; MACUR, J.: Civilní proces a zásada pojednací. In: Bulletin advokacie, č. 1/1997, s. 13; MACUR, J.: Vysvětlovací povinnost strany nezatížené důkazním břemenem v civilním soudním řízení. In: Právní rozhledy č. 5/200, s. 200.

V tomto konaní bolo preukázanie skutkového deja nepochybne v záujme žalobcu, ktorý si uplatňoval nárok na poistné plnenie.

Súd prvej inštancie svoj nesprávny právny názor aplikoval v niekoľkých rozhodujúcich skutkových otázkach obsiahnutých v ods. 37., 38. a 39. rozsudku.

Zdôraznil, že pri dokazovaní sa musí striktnie dodržiavať tzv. negatívna dôkazná teória, podľa ktorej od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (m.m. 6 Cdo 81/2010, 4 Cdo 13/2009, 6 M Cdo 17/2010 a mnohé iné).

Uviedol, že ide o spor medzi dvoma obchodnými spoločnosťami, v ktorom platí princíp rovnosti bezvýnimčne. Nemožno preto akceptovať prístup súdu, ktorý obrátenie dôkazného bremena odôvodňoval aj postavením žalovaného ako poisťovne. Svoj markantný odklon od výstavbového princípu kontradiktórneho sporového konania súd prvej inštancie podporil odkazom na jedno rozhodnutie KS v Bratislave sp. zn. 3Co/284/2017.

Ak by sme akceptovali závery súdu, znamenalo by to, že poistený pri uplatnení nároku na poistné plnenie nemusí vôbec preukázať, či nastala udalosť, pre ktorú bolo dohodnuté poistenie. Stačilo by, pokiaľ by priebeh škodovej udalosti opísal. Dovedené do absurdných záverov, poistený by si mohol danú poistnú udalosť vymyslieť. Ak by poisťovňa nevedela preukázať, že sa poistná udalosť nestala (čo sa objektívne preukázať ani nedá) musela by mu uhradiť poistné plnenie v celej uplatnenej výške.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca preukázal výšku škody, ktorá mu mala vzniknúť, predložením znaleckého posudku a pokiaľ žalovaný túto výšku popieral, bolo jeho povinnosťou preukázať odlišnú výšku účelne vynaložených nákladov. Škoda mala predstavovať náklady na obstaranie nového autorádia, ktoré si však žalobca v skutočnosti nezakúpil.

Ku škodovej udalosti došlo dňa 3.9.2016, t.j. viac ako štyri roky pred zrušením registrácie žalobcu. Výška poistného plnenia by mala byť ustálená podľa stavu platného v čase, keď sa stala škodová udalosť, na ktorú sa toto poistné plnenie viaže. Preto by sa nemalo následné zrušenie registrácie pre DPH dotknúť výšky poistného plnenia, ktoré mu mala poisťovňa podľa žalobcu vyplatiť najneskôr dňa 4.10.2016. Jeho navýšenie v priebehu súdneho konania, v dôsledku dobrovoľného zrušenia registrácie pre DPH, sa javí ako nespravodlivé.

Ak by sa aj odvolací súd s týmto záverom nestotožnil vo vzťahu k istine, platí minimálne pre úrok z omeškania. Ten si žalobca uplatňuje z celej žalovanej sumy vrátane DPH od 5.10.2016, teda viac ako štyri roky predtým, než bola jeho registrácia pre DPH zrušená. Ak by žalovaný vyhodnotil nahlásenú škodovú udalosť ako dôvodnú a vyplatil žalobcovi poistné plnenie včas, poskytol by mu ho bez DPH.

Súd prvej inštancie sa nestotožnil s procesnou obranou žalovaného a priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania. Poukázal pritom predovšetkým na závery staršieho a nenasledovaného uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 166/2007. Tým zrejme chcel vyvrátiť závery Ústavného súdu SR prijaté v uznesení sp. zn. III. ÚS 596/2017 (na ktoré odkazuje ŠTEVČEK, M., DULAK, A., BAJÁNKOVÁ, J., FEČÍK, M., SEDLAČKO, F., TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Občiansky zákonník II. § 451 - 880. Komentár. C. H. Beck, Praha 2019, s. 3033).

Záver prezentovaný žalovaným, že ak sa poisťník a poisťovňa nedohodnú na rozsahu poistného plnenia, dostáva sa poisťovňa do omeškania až právoplatnosťou rozhodnutia súdu, ktorý tento rozsah určí, vyplýva aj z odbornej literatúry: „V tých prípadoch, keď medzi poisteným a poškodeným nedôjde k dohode o výške náhrady a poškodený uplatní svoje právo v občianskoprávnom konaní, plynutie 15-dňovej lehoty začne od vykonateľnosti rozsudku.“ (FEKETE, I.: Občiansky zákonník. 4. zväzok (Záväzkové právo - zmluvy). Veľký Komentár. EUROKÓDEX 2015, s. 749).

Osobitne to platí v tomto prípade, keď žalobca ani pri prešetrení poistnej udalosti nepredložil také podklady, ktoré by umožňovali prijať konklúziu, že skutočne došlo k poistnej udalosti. Žalovaný škodovú

udalosť napriek tomu riadne prešetril, zaobstaral si aj vlastné dôkazy, a o výsledku likvidácie oboznámil žalobcu listom zo dňa 19.9.2016. V nadväznosti na stanovisko žalobcu svoje závery opakovane preskúmal, avšak dospel k rovnakému výsledku, o čom upovedomil žalobcu listom zo dňa 14.6.2017.

Nemôže byť preto na ťarchu žalovaného, že pre absenciu akýchkoľvek objektívnych dôkazov, ktoré by preukázali priebeh škodovej udalosti, žiadosti žalobcu o vyplatenie poistného plnenia nevyhoveli. Zdôraznil, že skutočný priebeh škodovej udalosti sa nepodarilo zistiť ani v tomto súdnom konaní.

Súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 %. Zníženie nároku o 10 % odôvodnil tým, že vychádzal z rozdielu medzi 95 % úspechom žalobcu a jeho zavinením na zastavení konania v rozsahu 5 %. Súd sa nevysporiadal s nárokom na refundáciu nákladov za vyhotovenie znaleckého posudku vo výške 400,- EUR.

Otázku dôvodnosti tohto nároku nevyriešil. Konštatoval, že ide o súčasť náhrady trov, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením. Vôbec pritom nezohľadnil, že žalobca tento nárok uplatnil samostatne, popri nároku na náhradu trov konania.

Žalobca nemá nárok na náhradu nákladov za vypracovanie znaleckého posudku, ktoré inicioval pred začatím konania. Poisťovateľ tiež nie je povinný refundovať poistenému akékoľvek nároky, ale iba tie, ktoré boli dojednané v poistnej zmluve a VPP-Kasko. Zásady znaleckého dokazovania vymedzuje čl. 14 VPP-Kasko, v ktorom sú upravené podmienky pri spoločnom návrhu na vypracovanie znaleckého posudku (tzn. nejde o podmienky pri individuálnom vypracovaní znaleckého posudku). Keďže dojednané poistné podmienky neupravujú povinnosť hradiť poistenému náklady za vypracovanie vlastného znaleckého posudku, žalobca si voči žalovanému uplatňuje nárok nad rámec poistného krytia. V konaní tiež nebolo preukázané, že žalobca skutočne vynaložil prostriedky na tento znalecký posudok. Z objednávky naopak vyplýva, že ju zadala konateľka žalobcu F. P. B., na ktorú bola tiež vystavená aj faktúra.

V nadväznosti na uvedené skutočnosti sa žalovaný domáha, aby Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.7.2021 č.k. 40Cb/121/2019-220 zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

13. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že odvolanie považuje v celom rozsahu za neodôvodnené, nakoľko žalovaný neuviedol žiadnu novú skutočnosť, s ktorou by sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nevysporiadal. V súvislosti s dôkazným bremenom má za to, že žalobca preukázal spôsob vniknutia do motorového vozidla, tak ako bol v priebehu konania popísaný, pričom znalec potvrdil možnosť vniknutia do motorového vozidla bez mechanického poškodenia. V súvislosti s uplatnenou výškou škody je zrejmé, že žalovaný dôkazné bremeno svojich tvrdení neunesol, tak ako konštatoval súd prvej inštancie. Ďalej uviedol, že trvá na uplatnených úrokoch z omeškania tak, ako bolo rozhodnuté súdom prvej inštancie, nakoľko je to v súlade s ust. § 797 ods. 3 OZ.

K rozhodnutiu o nároku na náhrade trov má za to, že súd postupoval v súlade s CSP a trovy priznal správne v rozsahu 90 %. Konanie začalo dňa 26.08.2019 a znalecký posudok bol vyhotovovaný počas konania s dátumom dňa 16.10.2019, teda spadá riadne do trov konania podľa CSP, a teda nie je ho možné posudzovať ako samostatnú položku, pričom súd o výške trov rozhodne samostatným uznesením.

14. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol že trvá na svojej doterajšej argumentácii, t.j., že pre posúdenie oprávnenosti nároku žalobcu je rozhodujúce zistenie, ako páchatel vnikol do vozidla. K výške uplatneného nároku zaujal stanovisko už v priebehu konania a v odvolacej replike v tom zmysle, že znalcom stanovená cena nie je skutočnou škodou, ktorá vznikla žalobcovi.

15. K odvolacej replike sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že zotrváva na svojich predošlých vyjadreniach.

16. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§

355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie preto potvrdil ako vecne správne, v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP.

17. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom. Súd sa vo svojom rozsudku vysporiadal so všetkými argumentmi žalovaného, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a na správnosť dôvodov uvedených v rozsudku odvolací súd v celom rozsahu odkazuje.

18. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci.

19. V zmysle § 788 ods. 1 a 3 OZ, sa poistnou zmluvou poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné. Súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poistiteľa (poistné podmienky), na ktoré sa poistná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poistiteľom zmluvu uzavrel, oznámené.

20. V zmysle § 799 ods. 1 až 3 OZ, poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené. Kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poistiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poistiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinností plniť.

21. V zmysle § 806 OZ z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

22. Podľa čl. 1 ods. 1 VPP, poistenie sa vo variante poistenie motorových vozidiel pre prípad havárie, krádeže a živelnej udalosti (ďalej len „kasko“) dojednáva okrem rizík uvedených v odseku 2 tohto článku aj na poškodenie alebo zničenie poisteného vozidla s prideleným evidenčným číslom Slovenskej republiky (ďalej len „vozidlo“) v dôsledku nasledujúcich udalostí: a) náraz na akúkoľvek prekážku, stret s iným účastníkom cestnej premávky, pád alebo náraz akýchkoľvek predmetov, ktoré nie sú súčasťou poisteného vozidla (stromov, stožiarov, skál, zemín a pod.) na poistené vozidlo, b) výbuch, c) zásah cudzej osoby, d) preukázateľné poškodenie poisteného vozidla zverou, napr. poškodenie hlodavcom, hospodárskymi zvieratami a pod. (nevzťahuje sa na motocykle), ak nie je vo výlukách z poistenia uvedené inak.

23. Podľa čl. 1 ods. 2 VPP, poistenie sa vo variante „Poistenie motorových vozidiel pre prípad krádeže a živelnej udalosti“ (ďalej len „Čiastočné kasko“) dojednáva pre prípad:

- a) krádeže celého poisteného vozidla vlámaním alebo lúpežným prepadnutím,
- b) krádeže častí poisteného vozidla vlámaním alebo prepadnutím (nevzťahuje sa na motocykle),
- c) poškodenia alebo zničenia poisteného vozidla v dôsledku nasledujúcich udalostí:

- 1. požiar, blesk,
- 2. krupobitie, víchrica,
- 3. zosuv pôdy alebo lavín, zemetrasenie, povodeň, záplava, voda z vodovodných zariadení,
- 4. stret so zverou počas prevádzky poisteného vozidla.

d) poškodenia čelného skla (nevzťahuje sa na motocykle), ak nie je vo výlukách z poistenia uvedené inak.

24. Podľa I. časti (výklad pojmov pre účely poistenia) ods. 5 VPP, krádež vlámaním je privlastnenie si poistenej veci, tak že sa jej páchatel' zmocnil ďalej uvedeným spôsobom:

a) do poisteného motorového vozidla sa dostal tak, že ho otvoril nástrojmi, ktoré nie sú určené na jeho riadne otváranie, alebo

b) do poisteného motorového vozidla sa dostal inak ako dvermi alebo

c) poistené motorové vozidlo otvoril originálnym kľúčom alebo legálne zhotoveným duplikátom, ktorého sa zmocnil lúpežným prepadnutím alebo jeho odcudzením z priestoru chráneného pred neoprávneným vniknutím bežne dostupnými druhmi zámkov (bezpečnostné, dózické, zámkové vložky FAB). Za zámok sa pre tieto účely nepovažujú visiace zámky, zámky určené do nábytkových prvkov a pod..

25. Podľa čl. 5 ods. 1 písm. q) VPP, poistenie sa nevzťahuje na škody, ktoré boli bez ohľadu na spolupôsobiace príčiny na predmete poistenia spôsobené priamo alebo nepriamo, prípadne vznikli: krádežou pevných častí poisteného vozidla (napr. dvere, kapota, svetlá a podobne), ak v súvislosti s takouto krádežou nie je preukázané narušenie predpísaných zabezpečovacích zariadení poisteného vozidla.

26. Podľa ustanovenia § 797 ods. 3 OZ, plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

27. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

28. Podľa § 369c OBZ, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

29. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej spore, výsledky vykonaného dokazovania a uviedol právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery.

Zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia.

Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správny skutkový záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku, z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky.

Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby sporová strana bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

Odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci samej, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku.

30. Žalovaný namietal, že aj keď súd nemal preukázané, či došlo k poistnej udalosti, ad absurdum vyhovel žalobe v celom rozsahu. Tvrdil, že súd pri tom vychádzal z toho, že žalobca nepreukázal iný spôsob vniknutia do vozidla od toho, ktorý uviedol vo svojej žalobe. Podľa názoru súdu prvej inštancie bolo nutné túto skutkovú situáciu vyhodnotiť v prospech žalobcu. Odvolací súd sa nestotožnil s uvedenou odvolacou námietkou žalovaného a zastáva názor, že súd prvej inštancie sa s touto námietkou dostatočne vyčerpávajúco vysporiadal vo svojom rozhodnutí v bode 38. odôvodnenia rozhodnutia. Zhodne s názorom súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že pokiaľ žalovaný tvrdil, že nejde o vlámanie, lebo sa nestalo prostredníctvom nástroja, ktorý na to bežne nie je určený, je povinný takúto skutočnosť aj preukázať. Skutočnosť, že v konaní nebol preukázaný spôsob vniknutia do vozidla, nemôže ísť na ťarchu poškodeného. Žalovaný v konaní nepreukázal skutočnosť oprávňujúce odmietnutie poskytnutie poistného plnenia, resp. existenciu výluky. Žalobcovi preto patrí nárok na poistné plnenie vo výške nákladov účelne vynaložených na obstaranie náhradných dielov, za zohľadnenia dohodnutej spoluúčasti vo výške 5 %.

31. Odvolací súd vo všeobecnosti konštatuje, že v sporovom konaní sú strany sporu povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazná povinnosť v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. Procesná pasivita strany má za následok, že neunesie dôkazné bremeno.

32. Podporne odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR, II. ÚS 38/2015: „Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočnosti leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu takýchto skutočností tvrdí. Ak účastník neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, vychádza súd pri zisťovaní skutkového stavu z dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, ako aj zo skutkových zistení založených na zhodnom tvrdení účastníkov.“

33. Čo sa týka výšky uplatneného nároku, odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý dospel k názoru, že žalobca v konaní predloženým znaleckým posudkom dostatočne preukázal výšku škody, výšku nákladov na obstaranie autorádia, ako náhradného dielu a správne uzavrel, že pokiaľ žalovaný tieto skutočnosti sporoval, bolo jeho povinnosťou v konaní preukázať odlišnú výšku účelne vynaložených nákladov, čo sa nestalo.

34. K názoru žalovaného, že pri dokazovaní mal súd striktno dodržiavať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, odvolací súd poukazuje na všeobecnú teóriu, v zmysle ktorej žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Z toho vyplýva, že v spore nedokazuje iba žalobca, ale v závislosti od procesnej situácie môže dochádzať k presunu bremena tvrdenia a dôkazného bremena na žalovaného.

Z pravidiel, že každý preukazuje iba svoje vlastné skutkové tvrdenia, existuje výnimka vychádzajúca zo skutočnosti, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (negatívnu skutočnosť - niečo čo sa nestalo, čo neexistuje). Preukazovanie takejto skutočnosti je spravidla objektívne nemožné (tento jav sa v rímskom práve označoval ako probatio diabolica). V týchto prípadoch hovoríme o presune dôkazného bremena na protistranu. V civilnej procesualistike sa pre túto skutočnosť používa termín negatívna dôkazná teória. Táto teória sa uplatní vtedy, keď nie je možné neexistenciu určitej skutočnosti dokázať prostredníctvom tvrdenia iných pozitívnych skutočností, ktoré v konečnom dôsledku vedú k záveru o tom, že určitá negatívna skutočnosť je daná. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie a jeho postup hodnotí ako vecne správny. Odvolací súd pripomína, že nie každá negatívna skutočnosť teda spôsobuje obrátenie dôkazného bremena, ale iba taká, ktorá nie je len negatívnym gramatickým vyjadrením, ale faktickou neexistenciou, ktorú nemožno preukázať ani tvrdením inej, pozitívnej skutočnosti. V okolnostiach

konkrétneho prípadu je preto potrebné dôkladne posúdiť, čo je po materiálnej (nie formálnej) stránke skutočným obsahom tvrdenie strany sporu. Z tohto dôvodu sa v jednotlivom prípade musí skúmať, či určitú negatívnu skutočnosť je možné preukázať prostredníctvom dôkazov preukazujúcich iné pozitívne skutočnosti, ktoré by v konečnom dôsledku potvrdzovali (preukazovali) neexistenciu určitej skutočnosti.

35. Žalovaný namietal aj skutočnosť, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca znaleckým posudkom preukázal výšku škody, ktorá mu mala vzniknúť. Škoda mala predstavovať náklady na obstaranie nového autorádia, ktoré si však žalobca, podľa tvrdenia žalovaného, v skutočnosti nezakúpil. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý s poukazom na znalecký posudok evidovaný na č.l. 69 spisu, stanovil hodnotu odcudzeného rádia s navigáciou v predajnej cene 3.100,02 EUR. Odvolací súd, v zhode s názorom súdu prvej inštancie, konštatuje, že žalobca dostatočne preukázal výšku škody, ako nákladov na obstaranie autorádia, ako náhradného dielu a pokiaľ žalovaný sporoval túto skutočnosť, bolo jeho povinnosťou v konaní preukázať odlišnú výšku účelne vynaložených nákladov. Vo vzťahu k ďalšej námietke žalovaného, že zrušenie registrácie žalobcu pre DPH ku dňu 31.10.2020 nemôže mať spätné účinky, sa odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že žalobca v konaní preukázal predloženým rozhodnutím správcu dane, že v čase rozhodnutia súdu už platiteľom DPH nie je, a preto je nutné poskytnúť mu náhradu nákladov v predajnej cene 3.100 EUR, ako bolo stanovené v predložennom znaleckom posudku.

V zmysle ust. § 217 ods. 1 CSP pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. To znamená, že súd pri rozhodovaní veci, nemôže brať do úvahy minulé skutočnosti, ktoré v čase vyhlásenia rozsudku už netrvajú, ako ani anticipovať skutočnosti, ktoré v čase vyhlásenia ešte nenastali.

36. Žalovaný namietal aj nárok na úroky z omeškania. Odvolací súd sa opakovane stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý ustálil, že súd prvej inštancie, v spore, ktorého predmetom je plnenie poisťiteľa z poisťnej zmluvy, je povinný na základe vykonaného dokazovania preskúmať, či závery poisťovne vyplývajúce z vyšetrovania sú v súlade so zákonom, resp. s obsahom poisťnej zmluvy, prípadne so všeobecnými poisťnými podmienkami. V nadväznosti na uvedené mal súd za to, že samotné odmietnutie plniť, zo strany poisťovne, nezbavuje žalobcu ako poistníka nároku na predmetný úrok z omeškania. V konaní bolo nesporné, že žalovaný ukončil poisťné šetrenie 19.09.2016. Žalobca má preto nárok na úrok z omeškania od 5.10.2016 (v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ a § 797 ods. 3 OZ).

37. Žalovaný vytýkal rozhodnutiu, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 %. Namietal, že súd nezohľadnil, že žalobcovi nepriznal tiež nárok na refundáciu nákladov za vyhotovenie znaleckého posudku vo výške 400 %. Otázku dôvodnosti tohto nároku súd nevyriešil, konštatoval len, že ide o súčasť náhrady trov, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením. Odvolací súd hodnotí postup súdu prvej inštancie aj v tejto časti ako vecne správny, pretože nárok na náhradu trov vypracovaného znaleckého posudku spadá do trov súdneho konania a otázku dôvodnosti tohto nároku bude riešiť súd až pri vyčíslení trov súdneho konania.

38. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

39. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal, alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na prejednávaný spor.

40. Odvolací súd, zhrňujúc uvedené, nevzhladol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP za dôvodné.

41. V odvolaní odvolateľ neargumentuje žiadnymi skutočnosťami, s ktorými by sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím súdom, iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver, nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

42. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

43. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd predmetný rozsudok v odvolaní napadnutej časti, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške trov rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej súd prvej inštancie samostatným uznesením.

46. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).